ORAȘUL OȚELARILOR HUNEDORENI APLAUDĂ PE DEȚINĂTOAREA CUPEI

„De mulți ani n-au mai avut ocazia spectatorii din Hunedoara să vadă un meci atît de frumos care, pe lingă dramatismul desfășurării lui, a intrunit toate atributele unui spectacol fotbalistic de inaltă ținută“. Acestea au fost cuvintele tușierului **Ilie Ștefăniță** originar chiar din orașul oțelarilor hunedoreni la sfîrșitul meciului C. S. Rm. Vilcea — Universitatea Cluj.

Intr-adevăr, cei 7 000 de spectatori care, în ciuda timpului ploios, au populat tribunele stadionului „Corvinul“, au asistat la o adevărată semifinală de Cupă, desfășurată într-un tempo rapid, cu multe faze electrizante derulate, mai ales, la poarta apărată de talentatul **Lăzăreanu.** Nici după epuizarea celor 90 de minute, în prelungiri, partida n-a scăzut valoric, jucătorii apăsind parcă și mai tare pe accelerator, ridicînd întilnirea la cote maxime de tensiune si suspens, pînă în ultimele secunde cînd **Lăzăreanu** s-a întins ca un resort și a scos, de sus, de la vinclu, o minge șutată cu sete de fundașul vîlcean **Lepădatu,** minge care dacă s-ar fi oprit în plasă, ar fi anulat practic, executarea penaltyurilor ce au urmat.

Reportajul nostru

Această specialistă a „competiției k. o.“ și-a văzut visul împlinit abia după executarea celei de a șasea lovituri de la 11 m, deși ar fi meritat calificarea în timpul regulamentar de joc. La scorul de 4—4, într-o liniște de templu, nici un jucător nu mai voia să-și asume răspunderea. Cu greu, antrenorul **Gh. Nuțescu** l-a convins pe **C. Nicolae — cel** mai bun jucător de pe teren — să execute lovitura. Acesta și-a înfrînt oboseala și emoția, a șutat tare, cu ochii închiși și mingea s-a oprit în plasă. I-a venit rîndul masivului fundaș clujean **Pexa** să restabilească echilibrul, dar **Stana** a apărat și, în acea clipă, un întreg stadion a explodat, salutînd performanța liderului seriei a doua a Diviziei B, calificarea în semifinalele „Cupei României“. A avut astfel cîștig de cauză acea formație care fusese de departe mai bună. Atunci în secundele imediat următoare, jucătorii vîlceni s-au îndreptat spre antrenorii **Gh. Nuțescu** și **D. Anescu** prăbușindu-se cu ei într-o grămadă ca la rugby, pe gazonul umed.

Lacrimi de bucurie la vestiarul învingătorilor, tristețe la cel al „șepcilor roșii“. Cu fair-play-ul care-l caracterizează, căpitanul clujenilor, **Remus Cîmpeanu,** a venit, în echipamentul îmbibat de noroi, și i-a felicitat pe rînd pe toți adversarii : **„Ați fost mai buni. Vă doresc mult succes în continuare“.** Cele cîteva sute de suporteri din Rm. Vîlcea care și-au însoțit echipa la Hunedoara s-au postat în fața vestiarului favoriților lor scandînd **„Cupa, cupa“...**

În vestiar, cel mai vîrstnic jucător al învingătorilor, mijlocașul **Haidu,** vizibil marcat de efort s-a adresat echipierilor : **„Bravo, băieți, ați fost la înălțime. Dar nu ne vom opri aici. Sînt convins că vom ajunge din nou în finală. Și... cine știe ?“ Dumitriu II, Pintilie, Ionescu, Orovitz, Stana, Cincă, Nicolae** și ceilalți jucători l-au sărutat pe căpitanul lor, semn că toți și-au propus același lucru.

Înserarea se lăsase pe stadion cînd deținătorii Cupei se îmbarcau în autocarul care-i ducea spre casă. Cu toții mai aveau încă resurse nebănuite de energie. Începuseră să cînte. Era dovada satisfacției, a mulțumirii lor sufletești, a datoriei împlinite. C. S. Rm. Vîlcea jucase la Hunedoara, cum nici antrenorii săi n-o mai văzuseră vreodată...

Gheorghe NERTEA

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

Invitatul nostru – **Robert Cosmoc.** Tema interviului – **randamentul fizic al echipelor noastre divizionare intr-un moment de concentrare și comprimare a efortului,** devenit oarecum neobișnuit prin frecvența deosebită a regimului celor două jocuri pe săptămînă. Antrenorul secund al echipei naționale, fiind un observator obiectiv, a fost ales pentru a răspunde la această întrebare devenită subiect de discuții pentru iubitorii fotbalului.

COSMOC

DOUĂ JOCURI PE SĂPTĂMÎNĂ – O LOVITURĂ DATĂ FOTBALULUI „DUPĂ URECHE“

REP. **Cum apreciați starea actuală a echipelor noastre, din punct de vedere fizic, față de succedarea mai rapidă a jocurilor ?**

R.C. Fotbalul nostru este, dacă nu mă înșel, la a doua experiență în acest sens. După turneul final din Mexic a existat o comprimare asemănătoare. Aceasta ar fi a doua. Experiența mi se pare foarte interesantă, pentru că ne apropie de fotbalul mare, la acest capitol. Și chiar dacă rezultatele nu sînt – deocamdată – prea încurajatoare, experiența rămîne. În țările cu fotbal dezvoltat, regimul celor două jocuri pe săptămînă este un fenomen oarecum curent, programul internațional și cel intern fiind amplificat peste normă ca urmare a intereselor financiare ale cluburilor. La noi, o asemenea comprimare este doar o excepție. Iată de ce o consider binevenită și, dacă vreți, revelatoare.

REP. **Ce observații aveți în legătură cu asta ?**

R. C. Am impresia că echipele noastre nu au arsenalul de mijloace necesar acestei experiențe. În regimul celor două jocuri pe săptămînă, pe prim plan se situează diversificarea pregătirii de la un grup de jucători la altul și evitarea monotoniei prin creșterea atractivității. Din cîte îmi dau seama, aceste idei nu și-au făcut îndeajuns loc în programul de lucru al antrenorilor.

REP. **Care credeți că sînt echipele mai „descurcărețe“ în această direcție ?**

R. C. Steagul roșu, în primul rînd, datorită unei ambianțe superioare – mă refer la climă și peisaj – bine valorificată atît în perioada de iarnă cît și în campionat. Să menționăm prospețimea Stelei, la care cred că contribuie – din cîte știu – și o alimentație mai bine chibzuită și, în general, preocupările speciale: pentru jocul cu U.T.A., de pildă, Steaua a stat două zile la Sinaia. Aș putea aminti Politehnica Timișoara, al cărei antrenor, Ion Ionescu, are de mult obsesia atractivității lucrului și, în general, a soluțiilor psihice care decid, la urma urmei, asupra efortului general al unei echipe. În sfîrșit, Dinamo a reușit să se depășească în aceste momente mai grele în primul rînd prin capacitatea de mobilizare psihică a nucleului său de internaționali.

REP. **Cum explicați declinul fizic al unor echipe ?**

R. C. Explicația nu poate fi generală. La U.T.A., de pildă, e vorba de o uzură greu de rezolvat în cadrul unei echipe care are trei grupe de jucători : bătrînii, cei cu posibilități fotbalistice modeste și consacrații, care au gustat mult din succesele ultimilor ani. În cazul altor echipe există însă destule soluții. Am impresia că antrenorii noștri nu folosesc din plin prevederea de regulament care le dă dreptul să joace fotbal în... 13. Rareori am văzut o intervenție deliberată, în acest sens, pentru fortificarea fizică a echipei în cursul jocului.

REP. **Se vorbește mult despre faptul că jucătorii noștri nu se ajută ei înșiși în efortul de recuperare. Credeți că eliminarea pregătirii în comun ar fi de bun augur ?**

R. C. Ideea e frumoasă. Din păcate, loturile echipelor noastre sînt atît de restrînse, încît cei 11 titulari pot oferi dineuri sîmbătă seara, fără nici un risc. Ei știu că vor juca oricum duminică, din lipsă de concurenți. Aceasta este de fapt cauza cauzelor.

REP. **V-ați referit la sărăcia arsenalului de mijloace moderne în munca de antrenament...**

R. C. Da. Este momentul ca în fotbalul nostru să se instaureze un sistem de testări științifice care să elimine diletantismul selecției și instruirii. În anul 1974, știința a pătruns de mult în fotbalul mare. E momentul să renunțăm la „fotbalul după ureche“ și la mana cerească a... talentului.

Ioan CHIRILĂ

FOTBAL

Un imperativ permanent

ÎMBUNĂTĂȚIREA ACTIVITĂȚII DE EDUCAȚIE DIN DOMENIUL FOTBALULUI

Unele fenomene de indisciplină, abateri însemnate de la etica sportivă și cetățenească, petrecute în ultima vreme în incinta stadioanelor de fotbal ale Capitalei, prelungite apoi și în afara acestora, au determinat Consiliul municipal pentru educație fizică și sport să organizeze (ieri, în sala Dinamo) o consfătuire de lucru pe această temă. Au luat parte reprezentanți ai Comitetului municipal de partid, Inspectoratului Miliției Capitalei, Comandamentului pompierilor, Federației române de fotbal, conducători de cluburi, antrenori, arbitri și jucători.

Raportul prezentat a evidențiat cîteva recente exemplare negative : organizarea defectuoasă a meciurilor Progresul — Metalul Drobeta Tr. Severin, Dinamo — Universitatea Craiova și a altor întîlniri din cadrul competițiilor orășenești, manifestările huliganice ale unor grupuri de așa-ziși suporteri (cu vestimentație indecentă, gălăgioși, turbulenți, de un cras subiectivism), încălcarea legilor fair-play-ului în terenul de joc și pe banca antrenorilor, ținuta necorespunzătoare a unora dintre fotbaliști. S-a atras atenția asupra necesității remedierii acestor lacune, prin măsuri generale, cu caracter educativ. Comisia de fotbal din cadrul C.M.E.F.S. a emis și unele măsuri ce urmează să intre în vigoare odată cu etapa din 18—19 mai : **sancționarea cluburilor care vor dovedi insuficientă capacitate organizatorică ; aplicarea în mod exigent a circularei F.R.F. nr. 8531 din 25 martie 1972, care permite arbitrilor să nu primească în teren jucători în ținută necorespunzătoare ; delegarea celor mai capabili conducători de joc.**

În încheierea consfătuirii, participanții la discuții au subliniat, în spirit critic și autocritic, intransigența, competența ce vor trebui să caracterizeze activitatea educațională pe toate planurile și la toate nivelurile în lumina prevederilor Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din **28 februarie — 2 martie 1973,** cu privire la dezvoltarea continuă **a e**ducației fizice și sportului.

Sperăm că inițiativa, oportună, a C.M.E.F.S., acest dialog despre găsirea celor mai eficiente căi pentru îmbunătățirea climatului din fotbalul nostru, își va arăta curînd roadele. Desigur, manifestările negative care au generat această consfătuire nu sînt specifice doar fotbalului bucureștean și ele vor trebui întîmpinate cu maximă severitate în toate localitățile unde activitatea fotbalistică este umbrită de acte contrare eticii societății noastre socialiste.

Stelian TRANDAFIRESCU

● În cele nouă partide ale etapei a XXVIII-a s-au înscris **20** de goluri, oaspeții avînd, de data aceasta, o contribuție mai mare : **40 la sută.** Pînă în prezent, s-au marcat **622** de goluri (recordul fiind deținut de etapa a VI-a cu **36,** iar la polul opus, etapa a XX-a, cu numai **10**), **456** gazdele, iar **164** oaspeții.

● Încă un jucător — **Copăceanu** (C.S.M. Reșița) — și-a făcut apariția în actualul campionat. Cele 18 divizionare au utilizat, pînă acum, 3?4 de jucători.

● Cei nouă arbitri care au condus partidele etapei a XXVIII-a au primit, din partea cronicarilor ziarului nostru, **39** de stele : **4** cîte cinci, **3** cîte patru, iar **2** cîte trei.

● Iată ordinea primilor 10 arbitri într-un clasament alcătuit pe baza mediei de stele : 1. **V. PĂDUREANU, 5,00** (în cele 11 meciuri conduse a primit, de fiecare dată, cîte 5 stele), 2. N. Petriceanu 4,88, 3. Gh. Popovici 4,87, 4—5. N. Cursaru și G. Blau 4,75, 6. I. Rus 4,70, 7. Al. Pîrvu 4,66, 8—10. Gh. Limona, M. Rotaru și C. Ghemigean 4,60.

● Primele locuri în clasamentul orașelor (alcătuit pe baza mediei de spectatori) sînt ocupate de: 1. **CRAIOVA 29 700 ;** 2. Timișoara 19.700; 3. București 17.100; 4. Reșița 15.100 etc.

● Situația în **„Trofeul Petschovschi“,** după 28 de etape, este următoarea : 1. **TIMIȘOARA 9,57,** 2. Reșița 9,35, 3. Ploiești 9,30, 4–5. Arad și Constanța 9,28, 6–7. București și Cluj 9,25, 8. Craiova 9,21, 9. Pitești 9,00, 10–11. Iași și Brașov 8,92, 12. Bacău 8,50, 13. Tg. Mureș 8,42 14. Petroșani 8,40.

● La partidele etapei au asistat aproximativ **133 000** de spectatori. Cei mai mulți – **35 000** — la meciul Univ. Craiova – A.S.A., iar cei mai puțini – **4 000** – la întîlnirea Jiul – Steagul roșu. Cele 252 de meciuri ale actualului campionat au fost urmărite de **3 181 000** de spectatori.

Pe temele jocului

LOGICA EFORTULUI...

S-a scris, nu de mult, în aceste coloane, cînd micul maraton al Diviziei A, cu meciuri duminică-miercuri-duminică, abia începuse, despre necesitatea recuperării după efort, despre atenția pe care formațiile primului eșalon trebuie s-o acorde acelui „antrenament invizibil“, ce însumează, așa cum se știe, orele petrecute de jucători în afara terenului...

Nu știm în ce măsură au fost însușite aceste sfaturi la rubrică (adresate, bănuim, fotbaliștilor de către înșiși antrenorii lor), dar meciurile care au urmat, o bună parte dintre ele, au arătat că încă sînt destule echipele care își cheltuie efortul în mod irațional și pe dreptunghiul gazonului, în timpul partidelor. Fapt criticabil în orice condiții, dar mai cu seamă acum cînd înseși pauzele mai scurte între două etape ar trebui să determine la echipele noastre o aplicare a preceptelor fotbalului la nivelul Diviziei A.

Intr-adevăr, prea multe sînt jocurile în care divizionarele A acționează deseori dezarticulat, cu linii de apărare care rămîn cantonate în preajma careurilor, cînd echipa se află în posesia mingii, și cu linii de atac care se „uită“ pe pozițiile lor avansate în momentul în care balonul a trecut în posesia adversarului.

Lucru evident în multe faze din meciurile disputate atît în actualul retur de campionat (C.F.R.Cluj — F. C. Constanța, Universitatea Craiova — U.T. Arad, Rapid — Petrolul ș.a.), cît și miercuri, în sferturile de finală ale Cupei.

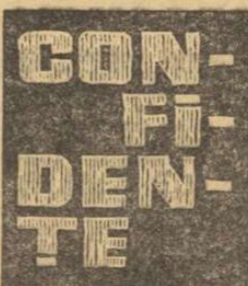
Ruptura ce se produce între linii este cel mai ades principala cauză ce generează EFORTUL SUPLIMENTAR (și haotic), jucătorii fiind, astfel, nevoiți să recurgă mai mult la acțiuni pe cont propriu, la acele soluții individuale în detrimentul jocului de echipă.

În această contraindicată postură ne-au apărut, de pildă, miercuri, la Ploiești, și o serie de componenți ai formației arădene, ca *Trandafilon* și *Kun* care, în dorința de a se păstra proaspeți, și-au sufocat pur și simplu coechipierii din linia de mijloc, ca și acest atît de inimos veteran *Pojoni* ale cărui plecări solitare cu balonul la picior au creat tot de atîtea ori breșe bune de exploatat la contraatacurile rapide ale partenerului de întrecere.

Se înțelege de aici, chiar și din aceste sumare exemple, că pledoaria noastră este *în favoarea jocului rațional, de echipă, în stare să confere coerență și bun randament în ambele momente fundamentale, de apărare și de atac.*

Cu conștiința *cheltuirii LOGICE A EFORTULUI,* cu fastele ei implicații de ordin psihic, și micul maraton fotbalistic din acest final al întrecerii divizionarelor A va fi parcurs mai ușor...

G. NICOLAESCU

● Mîine, pe malul mării, odată cu partida **F. C. Constanța — Sportul studențesc, Iosif Vigu** va înregistra al 200-lea joc în Divizia A. Vigu care, miercuri, a împlinit **28** de ani, e hotărît să stabilească **„recordul de longevitate în prima divizie !“,** gîndindu-se la cifra de 330 de meciuri. Îi dorim mult succes în tentativa sa !...

● *În partida de joi cu echipa națională de juniori, Răducanu a apărut pe trei posturi în formația de tineret a Rapidului. În prima repriză a fost ceea ce îl știm, adică portar. Și a apărat bine, cu sobrietate și seriozitate. Jumătate din repriza secundă a jucat vîrf de atac, post pe care a evoluat peste așteptări, fiind chiar la un pas de a marca un gol frumos în poarta juniorilor „tricolori“, pentru ca în ultima parte a meciului (care a durat aproape 100 de minute) să devină... fundaș lateral dreapta și să stopeze elegant cîteva atacuri periculoase ale adversarilor săi, cu 10 ani mai tineri decît el.*

● În meciul de Cupă, disputat miercuri la Hunedoara, s-a ratat un număr de trei lovituri de la 11 m, dintre acelea necesare departajării echipei ce urma să fie calificată în etapa semifinalelor. Interesant de remarcat este faptul că autorii acestor ratări sînt toți fundași, iar numele lor încep cu litera „P“, probabil de la... penalty : *Porațchi* și *Pexa* (Universitatea Cluj), respectiv *Pintilie* (C. S. Rîmnicu Vîlcea).

● Un spectator nelipsit de la meciurile echipelor clujene este fostul arbitru divizionar *I. Polarețchi,* astăzi la venerabila vîrstă de **74** de ani. Cu o activitate de peste o jumătate de secol dedicată fotbalului ', *Polarețchi* lucrează în prezent la o carte în care își propune să dezbată una dintre cele mai controversate probleme ale jocului, aceea a ofsaid-ului.

● Joi, la ora prînzului, eveniment pentru *Vasile Suciu* portarul Sportului studențesc : terminînd ultimul an al Institutului de educație fizică și sport, cu specializarea fotbal, portarul bucureștenilor a primit carnetul de antrenor, categoria a III-a. *„Nu știu cum să vă explic* — ne-a declarat el — *dar parcă acum simt cu adevărat emoțiile antrenorului de profesie care n-are astîmpăr pe banca rezervelor în timpul partidelor, care doarme într-un an cu mult mai puțin decît un jucător de fotbal...“.*

● **„Poli“ Timișoara** a venit în București pentru meciul de Cupă cu S. C. Tulcea fără doi titulari : **Bungău** și **Bojin.** Și